

X vse pesmi prepisane.

SZ 1

518

II.

101

Zbirka narodnega blaga
Zapisal
v ribniški dolini
A. Zobec.

Prez nar. pesmi - - - 3 listi
(na obeh straneh prepisane 2)

reg. M. T.

[v Ljubljani, 16. prosenca 1876. A. Zobec, četrtotolec]
gl. zadnja str.!

II

Nekoliko vrst in navad iz doline Ribniške.

1. Ako koga ten vbode in se mu v roko ali kam drugam zasa-
di, ga ta spuli, zgrise in nato se sme, misleci, da ga pana
potem manj boli.
2. Pravijo tudi v tej dolini, da je treba o Božiču delati, sv. Lu-
cije stolček. To je pa tako: Začeti se mora z debom tega
stolčka rasno deset dni pred Božičem in sicer s
desetih lesov, moškega spola kakor n. pr. dřen, hrast, it.
in ~~od~~ vsacega lesa se vsaki dan nekoliko naredi, da
je ravno do Božiča dodelan, tedaj se mora deset
dni delati. Kdor na tem stolčku pri polnočni maši
sedi, vidi čarovnice, koje se tedaj v cerkvi nahajajo
in mu nič ne stori, ako vedno na njem sedi, če pa
med mašo ostane ga partegajo.
3. Po polji je kakor znano mnogo žebljevo razgubljenih,
koji po različnih potih na njive dospajo. Ali se komu-
je škornjevo spulijo ali kako drugače. Kdor kmeto,
take žeblje pobira in jih hrani, precej takrat smer,
je ko si jih ravno za svojo mlavaško drugo nabere.
4. Tudi pravijo ljudje obrokrom, ako se spakujejo in
naraj obrnjeni hodijo, da je srbeč naprej, ali kakor

- tu pravijo „ritensko“, da svojim materam truge delajo.
5. Ako kdo v svečni stenj (wolf) dreza in rudeče luskinice v vrak odletavajo, pravijo, da bo de pismo dobil.
 6. Preden gredo ljudje spat, prišgò trsko ter jo denejo na tla, da za duše v vicah gori. Pravijo tudi, da pridejo, vseh svetnikov dan vse duše tiste hiše domu in brez topljenja vic pri peči celo noč sede.
 7. Ljudje hodijo, tepežni dan, zraven ljudi tudi Drevo je po vrteh tepežkat, misleči, da bo de Drugo leto bolj obrodilo.
 8. Ljudje pravijo, ako gre na sv. resnjega telesa ste, da tisto leto gosence repo ido.
 9. Ako zjutraj proo ko kdo kam gre, žensko sreca, mu pomeni nesrečen dan.
 10. Ako kokoš poje, pravijo, da omerje gospodar.
 11. Pravijo, da ima mačka tako kost v glavi, da je člo, veka če jo v ustih ima nevidljiva.
 12. Pravijo, ako o polnoci luč v gasne bo de v hiši smrt, in ako čuka ali sovo v obližji v piti slisijo, jim tudi bližnjo smrt narnanja.
 13. Ko nesejo o veliki noci navadno deklici kolac

- in mesenino blagoslovit, potem prav iz cerkve kite, zakaj menijo da bo de proso tistik, „čegaveršna“ dekle je prej doma tudi prej zrelo. Ali pa, da se bo de tista dekle, tisto leto gotovo omožila.
14. Pravijo tudi, da čem bolj se o pustu plesje tem lepši je repa tisto leto.
 15. Ako kdo slisi daleč zvoniti pravi, da bo de blizu krt.
 16. Ko veliki teden zvonovi ne zvoné, pravijo, da so sli v Rim.
 17. Ako kdo v nedeljo ali praznik les reše, pravijo, da bo de moral sodnji dan vse rezine snesti.
 18. Tudi pravijo, ako kdo komu jeziki karo, da bo de sodnji dan krvavega pesa lišal.
 19. Od materi Božji pa to mislijo: Ako kdo v sibi po tleh talče, da njo po glavi; in ako ženska zvižga a ona joha in ako kdo „svojo podlo“ v kako Drugo „spuša“ da jo materi Božji na glavo.
 20. Pravijo, ako komu iz cerkve gredocemu zajec pot prebče, da bo de nesrečen.
 21. Ako kdo z nogami zvoní, rekó, da je nekje pes certnil in, da temu zvoní.

22. Pravijo, da je kdor ima rubečkaste brke hud in jernarit človek.
23. Tudi imajo navado, da majhnemu stroku nohti ne režejo, ker menijo, da bodo imel ko bo večji, senjive.
24. Pravijo, ako kdo škinjo naglo zalupitne in zapre, ali če nož tako ležati pusti, da ostrino v rrak moli: "Duse v vicah se vicajo."
25. Reki tudi: Kdor je novega leta dan lačen je potem celo kisto leto.
26. Ako kdo sam na sebi šiva, vse porabi.
27. Kdor zgornjo koro koja se na kasi naredi pojé, pravijo, da se hitro postara njegova kora.
28. Mislijo tudi, da ima vsak človek zvezdo na nebu, in ako kdo svojo vgaše ter jo pokasa precej vmerje.
29. Ako človek pri polnočni maši naraj pogleda, čarovnice vidi.
30. Kmetje imajo navado, da božično noč živini deteljo pokladajo, ker pravijo, da sta tudi osel in vol v Betlehems kem hlevu deteljo jedla.
31. Vsak gospodar, ko poperdnik ali kakor s tej dolini pravijo, župnik načne, da prvo vsej družini, potem pa tudi domačim živalim,

kakor živini, svinjam in kuretni.

32. Ljudje pravijo, da je treba iti božično noč v ris, kjer hudic denarja prinese.
33. Ako je živinco vročno pravijo, da je treba djati, takrat ko se o božiču požni venec, moli kak klubuk na mizo, in potem s tem klubukom blago na levo stran ali kakor tu pravijo v, "nic" podrgniti.
- Opomba: To bi bilo nekoliko navad in vraž iz te doline, kojih nekatere so gnabiti tudi kje drugej v navadi, mogoče tudi, da so nekatere že kje tiskane, ker pa jaz tega ne vem, zapisal sem vse koje sem vedil. Pisane ravno niso v pravilnej slovensčini kakor bi bilo treba, toda razumi se vse eno lahko.

1 Narodne pesni.

x. B 6674

XI.

64 v

1. Bratec v Ljubljani,

2. Bratec v Ljubljani,

Povedi ti meni!

Povedi ti meni!

Kako se prvi pravi?

Kako se drugi pravi?

Odgov: Eden je edini Bog,

Odgov: Dve so tabli Mojzesa,

Oti kraljuje med nami.

Eden je edini Bog,

Oti kraljuje med nami.

3. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni!
 Kako se tretji pravi?
 Odg: Trije so patrijarhi,
 Ki so muzicirali,
 Na Mojzesovi pohceti,
 Dve so tabli Mojzesa,
 Eden je edini Bog,
 Ki kraljuje med nami.

4. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se četerti pravi?
 Odg: Štirje roangelisti,
 Trije patrijarhi,
 Ki so muzicirali,
 Na Mojzesovi pohceti,
 Dve so tabli Mojzesa,
 Eden je edini Bog,
 Ki kraljuje med nami.

5. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se peti pravi?
 Odg: Pet je pet krvavih ran,
 Štirje roangelisti,
 Trije patrijarhi,
 Ki so muzicirali,
 Na Mojzesovi pohceti,
 Dve so tabli Mojzesa,
 Eden je edini Bog,
 Ki kraljuje med nami.

6. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se šesti pravi?
 Odg: Šest je šest pesnic,
 Pet je pet krvavih ran,
 Štirje roangelisti,
 Trije patrijarhi,
 Ki so muzicirali,
 Na Mojzesovi pohceti,
 Dve so tabli Mojzesa,
 Eden je edini Bog,
 Ki kraljuje med nami.

7. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se sedmi pravi?
 Odg: Sedem zakramentov,
 Šest je šest pesnic,
 Pet je pet krvavih ran,
 Štirje i. t. d.

8. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se osmi pravi?
 Odg: Osem je zveličanik,
 Sedem zakramentov,
 Šest i. t. d.

9. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se deveti pravi?
 Odg: Devet je korov angelov,
 Osem je zveličanik,
 Sedem i. t. d.

10. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se deseti pravi?
 Odg: Deset je Božjih zapovodi,
 Devet je korov angelov,
 Osem i. t. d.

11. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se enajsti pravi?
 Odg: Enajst je kavčent obvic,
 Deset je Božjih zapovodi,
 Devet i. t. d.

12. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se dvanajsti pravi?
 Odg: Dvanajst je Božjih lastnosti,
 Enajst je kavčent i. t. d.

Kako se sedmi pravi?
 Odg: Sedem zakramentov,
 Šest je šest pesnic,
 Pet je pet krvavih ran,
 Štirje i. t. d.

8. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se osmi pravi?
 Odg: Osem je zveličanik,
 Sedem zakramentov,
 Šest i. t. d.

9. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se deveti pravi?
 Odg: Devet je korov angelov,
 Osem je zveličanik,
 Sedem i. t. d.

10. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se deseti pravi?
 Odg: Deset je Božjih zapovodi,
 Devet je korov angelov,
 Osem i. t. d.

11. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se enajsti pravi?
 Odg: Enajst je kavčent obvic,
 Deset je Božjih zapovodi,
 Devet i. t. d.

12. Bratec v Ljubljani,
 Povedi ti meni,
 Kako se dvanajsti pravi?
 Odg: Dvanajst je Božjih lastnosti,
 Enajst je kavčent i. t. d.

Opomba: Lima te pesni ni pravilna, ker ni pesen v ribniškem dialektu pisana. Tako bi moralo biti v vestici: Povedi ti miani, da bi se slagalo z Ljubljani, akoravno ne prav popolnoma.

5143

2

XI. 5144

1. Sijaj, sijaj, solnce,

To solnce rumeno,

Kaklo bom kdaj sijalo,

K' sem silno žalostno.

2. Če zjutraj zgodaj vstanem,

Me deklet kolnejo,

K' b' rade še ležale,

Pa vstati morajo.

3. Sijaj, sijaj, solnce,

To solnce rumeno,

Kaklo bom kdaj sijalo,

K' sem silno žalostno.

4. Če zvečer prosno zajedem,

Pastirci jokajo,

Ki b' radi domu gnali,

Pa pasti morajo.

5. Marija gre v nebesa,

Nas vabi za seboj,

Saj pojdemo in gremo,

Neselo za teboj.

Opomba: Ta pesen je kakor se mi rdi že znana; pa zapisal sem jo zato ker za gotovo vedel nisem, in ker je znana, kaj drugače zložena ko drugod.

3 XIII.

Stajški tekavec.

V Stajah je tekavec bil,

K' je rad na jago hodil,

Drurga ni nikol strelil,

Ko kuralo pod podom.

Šurla precej obležil,

Tukaj pod stanico,

Sager na ves glas zakriči,

Vstrelil sem lesico.

La cempete jo prijel,

V hišo jo je vlekel,

Gor na miro jo je del,

Da b' jo ploče stekel.

Stara mu prineso nož

Da bi jo oderla,

Ldaj nam pa placala boš,

Lakaj s' kokoši žrla.

Čer sredo jo preparata,

Tisto gredo meho,

Tri pa dobro varcata,

Da bo farbal bido.

Petra, pljuca in uce

Doneta v korico,

Drob na Drobno sekata,

Da bo za v pobico.

Ko podico spečete,
V firtah jo zavila,
Gor na goro tečete,
Da b' se z njo mastila,

Takih špasov se ni blo,
Liker bi se peklo,
Da b' se kuzelno meso,
Gori v Stajah peklo.

962

~~4~~ ~~IV~~
Lesičica i petelin.

Obelica ✓

1. ~~1112~~
Leri, leri steričica,
Po nji teče lesičica.

5.
Petelin radigne gor nogo,
In vlatkne pod perut glavo.

2.
To sreča mladi petelin,
Kam greš ti mladi petelin?

3.
Taz grem tje doli v doljno vas,
A mojiti cibkam jarčkam vas.

4.
Pokaži mi, ljubi petelin,
Kak' v vaš' vasi kuri spijo!

6. Lesičca ga je zgrabila,
Pod brezo ga je spravila.

7.
Lahvalim te o večni Bog,
Ker si mi dal, tak' dober mal.

8.
Komaj lesičca to zgovori,
Petelin že na brez' sedi.

9.
Pokaži mi ljubi petelin,
Kak' v vaš' vasi kuri spijo?

10.
Piš' me lesičca trikrat v x...
Tar sem že tvojih špasov sit.

11.
Lesičca je postapala,
Z debelim pepkom mahala.

868L

5X.

Pesni s koša.

5X4

Od todi dobre ure,
Od Skornja sem doma,
Iz majhine kocene,
Tri okenca ima.

Pornajo me, sromacčka,
Mi radi dajo vinčeka,
In s vinčekom se poživim,
Lapojem ljudem veim.

Moj ata ranjki oče,
So bli pa cimernar,
So delal' bajte koca,
Raskim farmanam.

Ljudje so me prašali,
Kje pesnice dobis',
Kje imas' take šole,
Da se jih naučis'.

Doma imam en stergan kos,
N' ni vreden še en prožen gros,
Tu nobi' imam pesnice,
K' so tak' lepo slozene.

V Ljubljani 16. prosenca 1876. A. Zobec

četrti solech

